

DJEVOJKA
BEZ IMENA

NAKLADNIK

Poetika j.d.o.o.
Božidara Rašice 1, Zagreb
www.poetika.eu

ZA NAKLADNIKA

Katarina Uskoković

UREDNIK

Davor Uskoković

PRIJEVOD

Marija Perišić

LEKTURA

Mira Pavlica

GRAFIČKO OBLIKOVANJE

Beker

TISAK

Og grafika d.o.o.
Jastrebarsko, travanj 2026.

NASLOV IZVORNIKA

The Girl With No Name

Copyright © Lisa Regan, 2018

First published in the English language in 2018 by Storyfire Ltd,
trading as Bookouture.

© za hrvatsko izdanje Poetika j.d.o.o., 2026.

Sva prava pridržana. Ova je knjiga zaštićena autorskim pravima i ne smije se ni djelomično reproducirati, pohraniti u sustavu za reproduciranje, niti prenositi u bilo kojem obliku i na bilo koji način bez pisanog dopuštenja izdavača.

ISBN 978-953-8481-50-5

CIP zapis je dostupan u nacionalnom skupnom katalogu knjižničnog sustava Bukinet pod brojem 991005935537409366.

LISA REGAN

DJEVOJKA
BEZ IMENA

POETIKA

*Za mojeg brata, Kevina Brocka,
zato što mi je pokazao što znači boriti se do kraja*

1. POGLAVLJE

NEWS 5 – Akron, Ohio

27. listopada 2016.

Lokalni tinejdžer poginuo u prometnoj nesreći, vozač pobjegao

Devetnaestogodišnji mladić preminuo je večeras, nakon što ga je u četvrti Highland Square smrtonosno udarilo vozilo čiji je vozač pobjegao s mjesta nesreće. Tinejdžera je nešto poslije 5 sati ujutro na ulici pronašao mještalin koji je šetao psa. Prevezen je u Opći medicinski centar Akron, gdje je proglašen mrtvim. Njegovo ime zasad nije objavljeno, dok se ne obavijesti obitelj. Oko raskrižja na kojem se dogodila nesreća nije bilo nadzornih kamera. Policija poziva građane koji imaju bilo kakvu informaciju da se jave.

2. POGLAVLJE

PONEDJELJAK

Televizor je grmio iz dnevnog boravka. Josie ga je čula u spavaćoj sobi na drugom katu kuće, čak i kroz zatvorena vrata. Dok su se prvi taktovi prepoznatljive uvodne pjesme WYEP-a, lokalne informativne postaje, probijali prema gore, uzdahnula je, dohvatila časopise o vjenčanjima s noćnog ormarića i spustila se stubama u prizemlje.

Njezin zaručnik Luke ležao je izvaljen na kauču; njegovo visoko, mišićavo tijelo zauzimalo je gotovo cijeli prostor. Na krilu mu je stajala plastična posuda s hranom za van, iz koje je uzimao pomfrit i trpao ga u usta. Oba su mu stopala počivala na njezinu stolicu za kavu, gotovo dodirujući hrpu probnih pozivnica za vjenčanje, za koje ga je posljednja dva tjedna pokušavala nagovoriti da ih pogleda. Pogled mu je bio prikovan za televizor na kojem su bile podnevne vijesti, neprekidno izvještavajući o suđenju Ubojici s autoceste, koje je počelo tog jutra.

“Luke, možeš li, molim te, malo stišati?”

Nije ju ni pogledao. Josie je spustila hrpu časopisa na stolicu i sjela do njega, lagano ga dodirnuvši bedrom. I dalje nije skidao pogled s televizora. Reporterka Trinity Payne stajala je ispred zgrade suda okruga Alcott. Povjetarac joj je

dizao tamnu kosu dok je samouvjereno govorila u mikrofon. “Uvodne riječi na suđenju Ubojici s autoceste, Aaronu Kingu, trebale su početi jutros. Međutim, King je navodno prije svega nekoliko sati pao u svojoj ćeliji i razbio usnicu o umivaonik. Zatvorski dužnosnici kažu da je zaradio nekoliko šavova.”

Luke je frknuo nosom i ubacio u usta još jedan krumpirić. “Pao? Možeš misliti kako je pao.”

“Ja se kladam na čuvare”, dometnula je Josie, pokušavajući ga uključiti u razgovor. Slučaj King u posljednje mu je vrijeme bio jedna od omiljenih tema. Ipak, činilo se da je Luke uopće ne čuje. Osvrnula se oko sebe. “Jesi li mi uzео *cheeseburger*?” upitala je.

Nema odgovora. Duboko ispod jastuka izvukao je daljin-ski upravljač i dodatno pojačao zvuk.

“Luke?” Josie ga je pogledala, no on ju je otporio nemarno mahnuvši rukom.

Plave oči bljeskale su s ekrana dok je Trinity Payne nastavila: “Vjeruje se da je Aaron King odgovoran za čak trideset ubojstava u saveznoj državi Pennsylvaniji, tijekom posljednje četiri godine, iako su istražitelji uspjeli povezati njegov DNK sa samo osam ubojstava, od kojih se posljednje dogodilo baš ovdje, u okrugu Alcott.”

“Ja sam ga trebao zaustaviti”, promrmrljao je Luke.

Rekao je to već bezbroj puta. Prije godinu dana Ubojicu s autoceste uhitio je državni policajac, nakon što ga je zaustavio tijekom rutinske kontrole. King je jurio cestom Route 80 u središnjoj Pennsylvaniji, dionicom autoceste kojom je Luke inače patrolirao. Te se večeri zamijenio za smjenu s kolegom, kako bi mogao otići na večeru s Josie i njezinom bakom Lisette, da proslave Lisettein rođendan. Lukeov je kolega pokupio svu slavu i medijsku pozornost zbog uhićenja

serijskog ubojice, koji je gotovo četiri godine terorizirao cijelu državu.

“A meni je drago da ga nisi ti zaustavio. Mogao te ubiti”, komentirala je Josie, nježno mu stisnuvši bedro. Koljeno mu se trznulo od njezina dodira.

Povukla je ruku i osjetila poznato peckanje suza koje je zadržala trepćući. Ne bi se trebala osjećati odbačenom, jer je to trajalo već mjesecima, ali ipak se tako osjećala.

“Luke”, opet ga je pogledala, uzimajući mu daljinski iz ruke i stišavajući zvuk.

“Hej”, pobunio se i prvi put toga dana ovlaš je pogledao.

Natjerala se na osmijeh. “Mislila sam da ćemo danas provesti malo vremena zajedno. Samo ti i ja. Bez posla, bez ometanja.”

“Ovdje sam”, rekao je.

Ne, *nisi*, pomislila je. Pogled mu se već vratio na televizor.

Dohvatila je pozivnicu za vjenčanje sa stolića za kavu. “Mislila sam da bismo mogli razgovarati o vjenčanju. Tvoja sestra nam je poslala uzorke da ih pregledamo.”

“Stvarno?” odbrusio je.

“Ne moramo odabrati ni jednu od pozivnica koje je poslala Carrieann. Vjerojatno ćemo pronaći neke na internetu. Donijet ću laptop.”

“Molim te, Josie, ne sada.”

Josie je zurila u njega i tijelo joj se ukočilo. “Oh, dobro. Možda možemo...”

“Gledaj, danas se samo želim opustiti, U redu?”

“Naravno”, složila se Josie. “U posljednje vrijeme ionako nismo imali vremena za zajedničko opuštanje.” Posao načelnice policije u Dentonu oduzimao joj je daleko više vremena nego što je isprva očekivala. Živjela je sa stalnim osjećajem

krivnje. Znala je da većina onoga s čime se on bori nema nikakve veze s njom, ali nije se mogla oteti dojmu da se možda ne bi svakim danom sve više udaljavali kad bi imala više vremena za njega.

Približila mu se i naslonila na njega, ali on se odmaknuo, grebući prstima po dnu posude, tražeći posljednje krumpiriće. Bacio je praznu kutiju na drugu stranu kauča. Josie je podigla obrvu. "Želiš li da bacim to umjesto tebe?" upitala je, s primjetnom ironijom u glasu.

"Uzeo sam ti burger", rekao je, kao da posljednjih pet minuta nije čuo ni jednu njezinu riječ. "U kuhinji je." Pokazao je prema televizoru. "Ššš. Upravo ga dovode u sudnicu."

Teško uzdahnuvši, Josie je ponovo pogledala prema ekranu. Čula je Lukeovo jedva čujno gundanje dok su šerifovi zamjenici izvodili Kinga iz automobila i vodili ga prema sudnici. Preko glave mu je bila prebačena jakna. "Ne žele mu pokazati usnicu", rekao je Luke.

WYEP je na ekranu prikazao gledateljima Kingovu policijsku fotografiju. Na njoj je bio mlad, imao je tek dvadeset i tri godine, blijede puti, neukrotive smeđe kose i neuredne, divlje brade. Imao je dug, uzak nos koji se pri vrhu blago savijao, i tamne oči koje kao da su probadale ravno kroz kameru. Svaki put kad bi vidjela njegovu fotografiju, Josie bi prošla jeza. Bilo joj je drago što ga Luke nije zaustavio. King je policajca koji ga je zaustavio napao mačetom, što bi Luke prigodno zaboravio, svaki put kad bi kukao da nije imao sreće što u tom trenutku nije bio na poslu.

Josie je, pak, smatrala da je Luke već imao dovoljno trauma za cijeli život; ne mora tom popisu dodati i napad mačetom. Prije godinu i pol je ustrijeljen i zamalo je poginuo, pomažući Josie u rješavanju nestanka tinejdžerica u gradu.

Ali to nije bilo ono što ga je iz brižnoga, dobroćudnog i strastvenog zaručnika, preobrazilo u apatičnog neznanca, koji je sada sjedio pored nje. Prije četiri mjeseca otišao je k prijatelju Bradyju, gledati utakmicu doigravanja NHL-a, i ondje zatekao stravičan prizor – Brady je ubio svoju suprugu Evu, a zatim sebe. Bilo je to ubojstvo i samoubojstvo. Budući da su Conwayevi živjeli u Bowersvilleu, gradiću izvan Josiene nadležnosti, ona nije vidjela posljedice zločina, ali Luke jest i otada više nije bio isti. Kao da je Brady Conway, ubivši ženu i sebe, odnio sa sobom i dio Lukea. Josie nije bila sigurna hoće li ga ikada dobiti natrag. Koliko god se trudila, činilo se kao da više ne uspijeva doprijeti do njega. Svaki joj je dan donosio novi stupanj udaljenosti te novu razinu tuge i neizvjesnosti.

“Pravi, živi serijski ubojica”, rekao je Luke. “Ja sam ga trebao uhititi. Koliko ljudi može reći da je uhitilo serijskog ubojicu?”

Josie je mogla. “Nije tako divno kako se čini”, komentirala je i ponovo uzela daljinski te ugasila televizor. “Luke, danas imamo vrijeme samo za sebe. Stvarno sam mislila da bismo trebali...”

On se uspravio, lica okupana rumenilom. “Hej, gledao sam to.”

Istrgnuo joj je daljinski iz ruke i ponovo uključio televizor, pojačavši zvuk dokraja.

“Luke, pokušavam razgovarati s tobom.”

“O čemu?” upitao je, ne skidajući pogled s ekrana.

“O čemu god želiš.”

Prešao je pogledom preko stolića za kavu, a onda susreo njezin. “Molim te, Josie, umoran sam.”

U trenutku kad je zaustila odgovoriti, ponovo se zadubio u prijenos WYEP-a. Bio je milijun kilometara daleko od nje,

iako su im tijela razdvajali tek centimetri. Ne prvi put, pitala se što mu se dogodilo. Njegova nježnost, urođeni osjećaj kavalirstva i potpuna normalnost, to su bile osobine koje su je privukle njemu. Znala je da ta hladnoća zapravo nema veze s njom. To je razumjela. Ali nije bila sigurna koliko je još može podnositi.

Predložila mu je da ode na savjetovanje; bilo je očito da još nije zaboravio ono što se dogodilo njegovim prijateljima, a sumnjala je i da krivi sebe. Da je stigao nekoliko minuta ranije, možda bi uspio spriječiti tragediju.

Hladnu tišinu između njih prekinuo je zvuk Josiena mobitela i oboje su se okrenuli prema njemu. Ostavila ga je na stolicu u predvorju. "Moram se javiti", tiho je rekla.

Prešla je preko sobe, zgrabila mobitel i prislonila ga uz uho. "Josie ovdje." Bio je to poručnik Noah Fraley, njezin zamjenik.

"Šefice", rekao je. "Imamo problem. Mislim da bi trebala odmah doći."

Nije pitala zašto. Samo je rekla: "U redu", i saslušala dok je Noah izgovarao adresu za koju je znala da bi je trebala prepoznati, ali joj u tom trenutku nije ništa značila. Prekinula je poziv i uzela jaknu iz ormara.

"Josie?" zazvao ju je Luke iz dnevne sobe.

"Moram na posao", odvrtila je.

3. POGLAVLJE

Tek kad se udaljila gotovo kilometar od kuće, Josie je shvatila da su joj mišići između lopatica zgrčeni i da se tijelo napokon počelo opuštati. Znala je da se ne bi smjela skrivati iza posla, ali to je bilo jedino mjesto na kojem je imala osjećaj kontrole. No olakšanje je brzo nestalo. Čim je stigla na adresu koju je Noah naveo, iznenada je shvatila zašto joj je zvučala poznato.

Noah je stajao ispred velike viktorijanske kuće, lica ukočenog u mračnome, nepomičnom izrazu. Uz njega je stajao patrolni policajac dentonske policije, s notesom u ruci, čuvajući ulazna vrata. "Imamo mjesto zločina?" upitala je Josie.

Noah je kimnuo.

"Jeste li osigurali prostor?"

"Jesam. Imam i čovjeka na stražnjim vratima. Pokrivene su sve točke ulaza."

"Je li ona... Je li mrtva?"

Josie zapravo nije znala što bi osjećala kad bi joj Noah rekao da je Misty Derossi mrtva. Nije bila tajna da ju je prezirala. Otkako je zatekla pokojnog supruga Raya u krevetu s tom notorno promiskuitetnom striptizetom, teško se nosila s time. A kad joj je Ray priznao da se zaljubio... e, to je bila kap koja je prelila čašu.

"Nije", odvratio je Noah. "Barem zasad. Hitna ju je već odvezla u bolnicu. Imam čovjeka koji ide za njima i javit će

nam kakvo je stanje. Susjeda ju je pronašla u nesvijesti. Starija žena koja živi do nje. Nekoliko dana nije vidjela ni da dolazi ni da odlazi, pa je otišla provjeriti. Rekla je da je pokucala, a kad nije dobila odgovor, otišla je do stražnjih vrata i zatekla ih djelomice otvorenima. Ušla je u kuću i na podu dnevne sobe našla Misty u nesvijesti. Bila je gadno pretučena. Nakon toga je nazvala 911. Veći dio kuće nije diran, no dnevna soba je u totalnom kaosu. Vidjet ćeš.”

Josie je na trenutak umirila misli i pribrala se, kako bi ostavila po strani osobne osjećaje i pristupila ovom slučaju kao i svakom drugom. Prošla je pokraj Noe, kimnula patrolnom policajcu i gledala kako upisuje njezino ime u evidenciju ulazaka na mjesto zločina. Noah je išao za njom. Tik iza ulaznih vrata jedan od njihovih forenzičara postavio je malu sigurnosnu zonu.

Grad Denton prostirao se na otprilike šezdeset pet četvornih kilometara, koji su mahom obuhvaćali neukroćene planine središnje Pennsylvanije, s vijugavim jednosmjernim cestama, gustim šumama i rijetko razasutim ruralnim kućama. S populacijom koja je za dlaku prelazila trideset tisuća stanovnika, grad nije bio dovoljno velik da ima svoju jedinicu za očevid, ali je raspolagao manjom skupinom policajaca, posebno obučenih za prikupljanje dokaza i čuvanje mjesta zločina.

Na osiguranome mjestu Josie i Noah navukli su *Tyvek* odijela, s navlakama za cipele, kapicama i rukavicama od lateksa. “Jesi li poslao nekoga da obiđe susjede?” upitala je Josie. “I provjeri jesu li što vidjeli?”

“Jesam”, odgovorio je Noah. “Dvojica policajaca već su vani.”

Sljedeći Nou dublje u Mistynu kuću, Josie je primijetila da je imao pravo. Prekrasno uređene i pažljivo namještene

sobe izgledale su netaknuto. Josie i Noah već su jednom prošli kroz ovu kuću, prije gotovo dvije godine, kad je Misty nestala nakon Rayeve smrti. Prostor je ispunjen raskošnim antiknim namještajem koji je izgledao jednako neudobno koliko i luk-suzno. Čini se da je plesanje u lokalnom striptiz klubu bilo unosan posao.

“Kao što rekoh, gotovo sve je na svome mjestu”, ponovio je Noah dok su napredovali hodnikom u prizemlju.

“Rekao si da je susjeda našla stražnja vrata odškrinuta”, primijetila je Josie. “Ima li znakova provala?”

Noah je odmahnuo glavom. “Nema. Ili je Misty ostavila ta vrata otključana, ili je pustila napadača unutra.”

“Razbijeni prozori?”

“Ni jedan.”

“A njezin automobil?”

“Parkiran je straga, u garaži.”

Noah se zaustavio na ulazu u dnevni boravak, blizu stražnjeg dijela kuće. Mahnuo je rukom, pokazavši joj da uđe prva. “Sprema? Pazi gdje staješ.”

Josie je progutala uzdah dok je ulazila u prostoriju. Nekad besprijeckorna dnevna soba izgledala je kao da je kroz nju prošao tornado. Pod je bio prekriven staklom, krhotinama drva i polomljenim komadima namještaja, a svijetlo plavi tepih s cvjetnim uzorkom poprskan je krvlju. Nekoliko koraka dalje nalazio se mali stolić razbijen napola, s pramenom plave kose u razmrskanom drvu. Josie je vidjela tri velike svjetiljke, srušene na pod, s krhotinama ručno oslikanog stakla razasutog po prostoriji. Jedan dio zida mliječno bijele boje, s njezine lijeve strane, bio je uništen na mjestu na koje je netko očito tako snažno bačen da se knauf udubio. Dok je oprezno koračala po sobi, Josieniu je pozornost privukao sitni bijeli predmet

pokraj jednog od markera za dokaze. Sagnula se i pokazala prema njemu.

“Dragi Bože. Je li to zub?”

Čula je kako je Noah udahnuo. “Da”, rekao je. “Bolničari su rekli da Misty nedostaje jedan gornji prednji zub.”

Josie je skrenula pogled kako bi promotrila ostatak prostorije; vidjela je troje policajaca zadubljenih u posao. Jedan je prašio zidove i namještaj tražeći otiske, dok je drugi usisavao vlakna s okruglog tepiha u sredini sobe. Policajka je pratila žute plastične markere za dokaze, postavljene po cijeloj prostoriji, fotografirajući svaki detalj. Odjeveni u bijela odijela, baš kao Josie i Noah, kretali su se polako i pažljivo, kao da koračaju po tankom ledu. Pogledali su prema njoj kad su osjetili da ih promatra.

“Šefice”, pozdravio ju je policajac s malim ručnim usisavačem.

Josie mu je kimnula, a on se odmaknuo od tepiha i pokazao prema debeloj, bijeloj deki od filca, bačenoj na pod. Policajka joj je pažljivo prišla i snimila nekoliko fotografija. Deku je zatim poravnata i usisana, kako bi se uklonile eventualne preostale dlake ili vlakna. Krvavi otisak ruke nagrđivao je njezinu čistu bijelu površinu – sudeći po veličini, Mistyn otisak.

Tada je nešto drugo privuklo Josien pogled. Pokazala je na predmet pokraj kauča.

“Noah, koji je ono vrag?”